

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/768/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.644/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Horváth N. Mónika ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.644/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a támadott bírósági döntés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe foglalt alapjogának sérelmét eredményezi.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott bírósági iratok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [4] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozónak (az alapügy kérelmezettjének) és az alapügy kérelmezőjének a kapcsolatából egy gyermek született 2022-ben.
- [5] A Gödöllői Járásbíróság a 12.P.21.121/2022/29. számú intézkedésével szabályozta a kérelmező édesapa és a gyermek közötti kapcsolattartást, mely ideiglenes intézkedést 12.P.21.121/32. szám alatt javította, majd 12.P.21.121/36. szám alatt módosította. Ezt követően a Gödöllői Járásbíróság 10.P.21.051/2023/34. szám alatt ismételten módosította a kapcsolattartást oly módon, hogy a kérelmező apa a kapcsolattartásra minden páratlan hét szerdán jogosult 13 órától 15 óráig a [...]i Szociális Szolgáltatási

Központ Család- és Gyermekjóléti Központja (a továbbiakban: gyermekjóléti központ) hivatalos helyiségében felügyelet mellett. A bíróság kötelezte a feleket, hogy amennyiben a kapcsolattartásnak bármilyen akadálya van, arról legkésőbb 24 órán belül egymást, valamint az intézményt is igazolható módon értesítsék. Az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról akként rendelkezett, hogy arra a következő héten azonos időtartamban és helyszínen kell sort keríteni.

[6] A kérelmező jogi képviselője útján 2025. július 10. napján kelt kérelmében a Gödöllői Járásbíróság 10.P21.051/2023/34. számú, a kapcsolattartás ügyében hozott határozat végrehajtása iránt terjesztett elő kérelmet a Hajdúszoboszlói Járásbíróságon. Abban kérte, hogy a 2025. július 2-án elmaradt kapcsolattartás pótlásának az indítványozó a határozat szerinti időpontban és módon, legkésőbb 6 hónapon belül, de legkésőbb 2026. január 2. napjáig tegyen eleget. Előadta, hogy a gyermek betegsége okán a kapcsolattartás elmaradt, és sérelmezte, hogy az indítványozó időben nem tájékoztatta őt, hogy a kapcsolattartás nem valósul meg. Az indítványozó csak 2025. július 2. napján 11:59 perckor tájékoztatta e-mailben arról, hogy a gyermek betegségére tekintettel a kapcsolattartás nem valósul meg, annak ellenére, hogy a kérelmező szerint az indítványozó már 2025. június 30-án tudomással bírt a gyermek betegségéről. A kapcsolattartás pótlására az azt követő héten 2025. július 9. napján került volna sor, de az indítványozó erre vonatkozóan semmilyen javaslatot nem tett. Előadta továbbá, hogy a gyermek betegsége esetén ő is be tudta volna adni a gyermeknek a gyógyszert a kapcsolattartás ideje alatt. A kérelmező 2025. július 2. napján [...] -be utazott, így az utazással kapcsolatosan felmerült igazolt költségének (32 368 Ft) megtérítését is kérte. Az indítványozó a kapcsolattartás végrehajtása iránti eljárás megszüntetését kérte, mivel álláspontja szerint a kérelem nem felelt meg a határozott kérelem követelményeinek (miután nem tartalmazta a pótlás legközelebbi megfelelő időpontját). Az indítványozó másodlagos kérelme a kapcsolattartás végrehajtására és a költségek megfizetésére vonatkozó alaptalan kérelem elutasítására irányult. Hivatkozása szerint a kapcsolattartás és annak pótlása a gyermek igazolt betegsége folytán nem valósult meg, erről értesítve lett mind a kérelmező, mind az intézmény. A kapcsolattartáson az indítványozó igazolható módon nem jelent meg.

[7] A Hajdúszoboszlói Járásbíróság 15.Pk.50.109/2025/10. számú végzésével a kérelmező kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti kérelmét elutasította. Indokolásában kitért arra, hogy az indítványozó által sérelmezett kérelmezetti magatartásra, a kapcsolattartásra vonatkozó határozat megszegését a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bpnp.) 22/B. §

(4) bekezdésének *a)–d)* pontjai vonatkozásában vizsgálta. Nevezetesen, hogy a kérelmező gyermekével való kapcsolattartása az kapcsolattartást szabályozó határozatban foglaltaknak megfelelően megvalósult-e, illetve amennyiben nem, az az indítványozónak felróható-e, úgy járt-e el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Figyelemmel arra, hogy az indítványozó nem jelent meg a kapcsolattartáson, illetve azt igazolni nem tudta, hogy a kérelmező számára a kapcsolattartás elmaradása neki nem felróható, valamint arra figyelemmel, hogy a gyermek a csatolt igazolás szerint a kapcsolattartás időpontjában beteg volt, az elsőfokú bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti kérelmet elutasította. Hivatkozása szerint az indítványozói magatartás felróhatóságának hiányában nem álltak fenn a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása elrendelésének a feltételei, ezért a kérelmet a Bpnp. 22/C. § (5) bekezdése alapján elutasította.

- [8] A kérelmező az elsőfokú bíróság végzésével szemben fellebbezéssel élt, kérte az elsőfokú végzés kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti, valamint az indítványozónak az igazolt költségek viselésére, illetve 180 000 Ft elsőfokú eljárási költség megfizetésére való kötelezésre irányuló kérelmének megfelelő megváltoztatását. A törvényszék a kérelmező fellebbezését megalapozottnak találta és az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, egyben elrendelte a 2025. július 2-án elmaradt kapcsolattartás vonatkozásában a kapcsolattartásra vonatkozó határozatba foglalt, a kérelmezőnek a gyermekével való kapcsolattartását szabályozó rendelkezések végrehajtását. A pótlás végső határidejét a törvényszék a 14/2023. (VII. 24.) AB határozatban foglaltak szerint, arra figyelemmel jelölte meg, eszerint az elmaradt kapcsolattartás pótlására a bíróság végzésének meghozatalától számított legkésőbb hat hónapon belül, a legközelebbi megfelelő időpontban kerülhet sor. A törvényszék a kérelmezőnek az utazási költségei megtérítésére irányuló kérelmét nem találta igazoltnak, ezért azt elutasította.
- [9] A törvényszék indokolásában kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:182. § (1) bekezdése értelmében, a kapcsolattartást akadályozó körülményekről a felek késedelem nélkül kötelesek tájékoztatni egymást. Elvárható, hogy a hirtelen, váratlanul fellépő betegségről, akadályról nyomban, míg az előzetesen ismert akadályról (pl. napok óta fennálló betegség esetén a gyermek aznapai kapcsolattartásra alkalmatlan állapotáról) a tudomásszerzéskor (az akadályozó körülmény fennállásának megállapításakor) értesítse a szülőitársát az alkotmányjogi panasz indítványozója. A kérelmező a kapcsolattartást megelőző nap este 18 óra 03 perckor e-mail üzenetben érdeklődött, hogy a gyermek meggyógyult-e, illetve másnap lesz-e kapcsolattartás, melyre az indítványozó nem reagált. A jogerős végzés

indokolása szerint a kérelmező lakóhelye [...] -en van, míg a kapcsolattartás helyszíne [...], az autóút időtartama minimum két óra. A törvényszék indokolása szerint az adott helyzetben elvárható lett volna az alkotmányjogi panasz indítványozójától, hogy a napok óta beteg gyermeke állapotát látva, még olyan időben (de minimum a kapcsolattartást megelőző 2–3 órával korábban) értesítse a kérelmezőt arról, hogy nem viszi el a gyermeket a kapcsolattartás helyszínére, amikor a kérelmező még feltehetőleg feleslegesen nem indul el. A törvényszék nem tartotta alaposnak az indítványozó azon védekezését, hogy számára nem volt felróható az, hogy a kapcsolattartást megelőzően egy órával értesítette az akadályozó körülményről a kérelmezőt, mivel a kapcsolattartásra vonatkozó határozat 24 órán belüli értesítési kötelezettséget ír elő, és ebbe belefér akár az azt egy perccel megelőző értesítés is. Nem találta alaposnak az indítványozó azon védekezését, hogy a gyermek három nap alatt akár meg is gyógyulhatott volna és bízott abban, hogy tud menni kapcsolattartásra, ezért nem jelzett korábban. A törvényszék nem fogadta el az indítványozó azon hivatkozását sem, hogy a kérelmező hozzáfért a gyermek EESZT-ben rögzített egészségügyi adataihoz, ezért előtte ismert volt az állapota. Indokolásában – többek között – azt is kifejtette, hogy a gyermek aktuális egészségi állapotáról, azt, hogy milyen panaszoktól szenved, és a konkrét állapota megengedi-e a kapcsolattartáson való részvételét, mindig a gondozását ellátó szülő bír tudomással. Megjegyezte továbbá, hogy a csatolt ambuláns lap az elmaradt kapcsolattartást követő napon kelt, így a gyermek aznapi állapotáról a kérelmező EESZT adataiból nem szerezhette tudomást, csakis az indítványozó tájékoztatásából, amit a tudomásszerzéséhez képest későn tett meg, mivel már a reggeli órákban is lehetősége lett volna a kérelmező értesítésére. Azt is kiemelte, hogy a gyermek betegsége nem jelenti automatikus akadályát a kapcsolattartásnak, mivel annak joga csak a gyermek érdekeit veszélyeztető körülmények fennállása esetén korlátozható. Az ugyanis minden esetben a szülők között kellő körültekintést és folyamatos tájékoztatáson alapuló együttműködést igényel. A jogerős végzés indokolásában kitért továbbá arra is, hogy a különélő szülőnek fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást pótolni kell, ennek körében az egyeztetések során a gondozó szülőnek elől kell járnia. A pótlás biztosítása is a gondozó szülő kapcsolattartási kötelezettségei közé tartozik. Amennyiben a határozatban megjelölt időpontban a pótlás még akadályozott, akkor egyeztetéseket szükséges kezdeményeznie más megfelelő időpontra vonatkozóan. A törvényszék indokolásában azt is kiemelte, hogy elvárható volt az is az indítványozótól, hogy a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a gyermek felépülését követően pótolja, de legalább egyeztetéseket kezdeményezzen annak pótlása érdekében. Mindezek

alapján azt állapította meg, hogy az indítványozó a kapcsolattartási kötelezettségei teljesítése érdekében nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható volt. A kötelezettségszegések számára felróhatóak voltak, a védekezése körében nem voltak alkalmasak a kötelezettségszegés alóli kimentésre.

- [10] 2.3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.644/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérve. Az Alkotmánybíróság Főtitkárának felhívására kiegészített indítvány szerint a kifogásolt jogerős bírói döntés folytán sérült az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes (bírói) eljáráshoz fűződő joga, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joga, valamint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése. Az indítvány az egyes befogadási feltételek fennállása részletes számbavételét követően kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék indítvánnyal támadott jogerős döntése az alap-kapcsolattartási végzés (Gödöllői Járásbíróság 10.P.21.051./2023/34. számú végzése) két kulcsmondata („24 órán belüli értesítés”, „következő heti pótlás”) tekintetében úgy került alkalmazásra, hogy egy korábbi, de időben közeli, hasonló tárgyban hozott döntésétől (erre nézve az indítvány a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.20.470/2025/2. számú, 2025. április 24-i keltű másodfokú végzését jelölve meg) eltérve, előre nem látható többletkövetelményt alakított ki. (Lásd: az utazási idő figyelembevétel, minimum 2–3 órás előzetes, jelzés, proaktív pótlási egyeztetés, „legközelebbi megfelelő időpont” logika”.) Ezek a többletkövetelmények a felek jogkövetését kiszámíthatatlanná teszik. Az indítványozó szerint a másodfokú bíróság jogerős döntése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogát is, mivel a bíróság nem indokolta meg megfelelően a korábbi ítéletétől való eltérést. Érvéle szerint a jogerős döntés az alap-kapcsolattartási végzés „24 órás” szabályát, amely a felek számára konkrét, időben meghatározott kötelezettséget állapított meg, oly módon értelmezi, hogy annak tényleges tartalma a fél számára előre nem volt felismerhető. Nem volt ugyanis feltárva, hogy a látszólag azonos normaszöveg alkalmazásának mik az elvi határai, ezért a jogalkalmazás előreláthatósága sérült. Az indítvány azt is kifejtette, hogy a törvényszék döntése nem egyedi mérlegelést végzett, hanem a rendelkező részben szereplő szabályt kvázi normává alakította, anélkül, hogy annak jogforrási alapját és általános hatályát kijelölte volna. A döntés nemcsak értelmezte a „24 órán belül” fordulatot, hanem azt egy további, a rendelkező részből nem következő követelménnyel, a „késelem nélkül” történő értesítés követelményével egészítette

ki. Valamint konkrétan elvárt egy legalább 2–3 órával korábbi értesítést, figyelemmel a másik fél utazási idejére. Az alapvégzés szerint az elmaradt kapcsolattartás pótlása a következő héten, azonos időtartamban és helyszínen esedékes, ezzel szemben a törvényszék támadott végzése rugalmas pótlási modellt alkalmazza. Az indítványozó a négy végzés közötti ellentmondás konkrét ügyre vonatkozó alkotmányjogi relevanciáját abban látja, hogy a fent megjelölt eltérő, a döntések közötti ellentmondások a jogkövetkezmények előreláthatóságának sérelme folytán sértik Alaptörvény B) cikke (1) bekezdése szerinti jogbiztonság követelményét. Emellett nézete szerint a tisztességes (bíróági) eljáráshoz való jogának az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti sérelme az indokolási kötelezettség alkotmányossági minimumának sérelme miatt következett be. A támadott törvényszéki végzés az indítvány érvelése szerint nem adott alkotmányosan elégséges, a jogkövethetőséget biztosító választ arra, hogy a „24 órán belül” és a „következő heti pótlás” szabálya miért és milyen elvi alapon kap a korábbi gyakorlattól eltérő, szigorúbb tartalmat. A támadott döntés így nem biztosítja a döntés alapjául szolgáló jogi mérce megismerhetőségét és a jogkövetés előreláthatóságát. Hivatkozása szerint a bíróság nem pusztán a konkrét ügyet döntötte el, hanem olyan, a jövőbeni jogkövetést meghatározó magatartási mércét állapított meg, amelynek tartalma a fél számára előzetesen nem volt megismerhető. Utalt továbbá arra, hogy emiatt a támadott döntés az indokolási kötelezettség olyan hiányosságában szenved, amely az önkényesség tilalmával is összefüggésbe hozható. Az indítvány a jogorvoslati jog sérelmét abban látta, hogy a Bpnp. szerinti keretek miatt, mivel az elsőfokú bíróság elutasította a végrehajtás iránti kérelmet (az igazolt betegség miatti felrőhatóság hiányára tekintettel), ugyanakkor a támadott törvényszéki döntés azonban mércét váltott, amely döntés ellen a Bpnp. szerint további jogorvoslatnak nincs helye. Emiatt a félnek nem volt lehetősége a jogerős döntés érdemi vitatására. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslatihoz való joga sérelmét a jogerős végzésben alkalmazott kiszámíthatatlan mérce és a jogorvoslat hiányának együttesére vezeti vissza..

- [11] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az

Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [12] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [13] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [15] Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.644/2025/2. számú végzése a bírósági eljárást befejező, jogorvoslattal nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye.
- [16] Az indítványozó részben az Alaptörvényben biztosított jogai sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz részben felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránt indított ügyben kérelmezett [27. § (2) bekezdés *a*)–*c*) pontjai] volt, fennáll.
- [17] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget.
- [18] 3.2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítvány azonban az erre vonatkozó érvelést teljes mértékben nélkülözi, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi alkotmányossági vizsgálatára szintén nincs lehetőség.

- [19] 3.3. Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének nagyobb részben eleget tesz, tartalmazva: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (7) bekezdése]; *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, míg az Abtv. 52. § (1b) bekezdése *e)* pontjával összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány ugyan megjelöli Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, azonban a határozott kérelem tekintetében hiányos, ugyanis nem tartalmaz önálló, releváns alkotmányjogi érvelést a konkrét, sérelmezett bírói döntés vonatkozásában.
- [20] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [21] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő, Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]–[18]}.
- [22] Ugyanakkor a 3459/2022. (X. 28.) AB végzés – utalva a 3309/2022. (VI. 24.) AB végzésében foglaltakra (Indokolás [29]) – hangsúlyozta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság feladata nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény- és jogkérdéseit vizsgálja felül, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól (Indokolás [16]).

- [23] 3.4.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti sérelmét a kifogásolt bírói döntés által felállított, a felek számára előre nem látható többletkövetelmények, illetve kiszámíthatatlan mérce okán, valamint a korábbi bírósági határozatoktól eltérő jogértelmezés folytán állította. Ezekkel összefüggésben a megfelelő indokolás hiányát is kifogásolta.
- [24] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt utal arra, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárás tárgya a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása volt, a Bpnp. 22/A.–22/E. §-ainak megfelelően. Ennek az eljárásnak a tárgya kizárólag az, hogy a kérelmezett felróhatóan megszegte-e a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, a Bpnp. 22/B. § (4) bekezdésének megfelelően.
- [25] A Bpnp. szerinti, a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárásban a bíróság(ok)nak azt kell vizsgálnia, hogy a kérelmezett megsértette-e a kapcsolattartásra vonatkozó határozat valamely rendelkezését, és amennyiben igen, úgy ezt felróhatóan tette-e. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogásolt törvényszéki döntés a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megsértésének megállapításával, mind pedig a kérelmezett felróhatóságának vizsgálatával kapcsolatos kérdéseket vizsgálta, arról az indokolásában számot adott. Azonban az indítványozó által felvetettek (az indítványban foglalt cáfolat ellenére) olyan tényállás-megállapítási, bizonyítási és bizonyíték-értékelési (és ekként nem alkotmányjogi), valamint szakjogi kérdések, melyek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esnek.
- [26] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is utal állandó gyakorlatára, mely szerint a bizonyítékokra vonatkozó értékelő tevékenység – a bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése – nem lehet alkotmányossági felülvizsgálat tárgya. A „tisztesleges eljáráshoz való jog tekintetében az alkotmányossági vizsgálat csak arra korlátozódik, hogy a bizonyítási kötelezettségüknek a bíróságok eleget tettek-e, azt azonban nem vizsgálja az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy nem jár el negyedfokú bíróságként –, hogy a levont következtetések szakjogilag helyesek-e” {3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [40]}. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét nem eredményezi az a körülmény, hogy az eljárás egyik résztvevője szerint a bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokból téves következtetést vontak le {3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [42]}. Ennek értelmében alkotmányjogi panasz eljárásban nincs mód annak vizsgálatára, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként

megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

- [27] Megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d*) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55], 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróság tényállás-megállapításának, bizonyíték-értékelésének, illetve a bizonyítási eljárás látszólagos elmaradásának, továbbá ezzel összefüggő jogalkalmazásának helytállóságát vitatva. Így az indítványozó Abtv. 27. §-ára alkotmányjogi panasa valójában a bírósági döntés felülbírálatára irányul. Mindezekre tekintettel megállapította, hogy a törvényszék jogerős döntésével összefüggésben nem merült fel bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye.
- [29] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 29. §-ában foglaltaknak, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró